

Les opinions expressades en aquest comunicat de premsa pertanyen exclusivament a aquesta Comissió. L'opinió oficial del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona l'expressa la Junta de Govern de l'ICAB d'aquesta corporació a través dels comunicats signats pel Departament de Comunicació.

PRONUNCIAMENT DE LA COMISSIÓ DE DEFENSA ICAB SOBRE LA DENÚNCIA DE LA FISCALIA PEL DELICTE DE SEDICIÓ:

La Comissió de Defensa del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, un cop examinat l'escrit de denúncia presentat per la Fiscalia de l'Audiència Nacional el dia 22 de setembre, constata que sorgeixen qüestions jurídiques, no menors, que en cas de concretar-se en l'obertura d'una instrucció, vulnerarien drets fonamentals.

En concret el del dret al jutge predeterminat per la llei, reconegut com a dret fonamental a l'article 24.2 de la Constitució espanyola i del principi de legalitat i tipicitat, establert com a dret fonamental a l'article 25.1 de la mateixa norma, que entenem es pretenen vulnerar al presentar una "denúncia" per uns fets que no són constitutius de sedició, davant l'Audiència Nacional, que tampoc no és l'òrgan competent per la seva investigació. La conseqüència cercada és la de que si s'admet a tràmit aquella denúncia, tots els fets que succeeixin a partir del dia 20 de setembre i que el propi instructor o qualsevol jutge de guàrdia, la fiscalia, la policia i àdhuc qualsevol particular denunciant o querellant considerin constitutius de qualsevol tipus de delicte, fins i tot el més lleu, serien acumulats per connexitat a aquella macrocausa, llevat dels fets que afectessin a persones aforades.

Per aconseguir aquesta finalitat s'ha hagut de forçar les formes legals fins a límits grotescs:

1er. Ha estat necessari que la Fiscalia de l'Audiència Nacional faci l'actuació fora de la normalitat de presentar una denúncia en la que demana que s'investiguin *los hechos denunciados y el descubrimiento de los posibles responsables* al·legant l'article 259 i següents de la Llei d'Enjudiciament criminal que precisament fan del Ministeri Fiscal receptor i no emissor d'aquelles denúncies.

2on. Ha estat necessari utilitzar un delicte derogat per tipificar les conductes denunciades. Efectivament el delicte de sedició que imputa la denúncia de la Fiscalia es fonamenta en el derogat article 218 del Codi Penal de 1973, el darrer de la dictadura, que malgrat compartir denominació amb l'actual article 544 del Codi Penal de 1995, el primer de la democràcia, no protegeixen el mateix bé jurídic. S'ha passat de protegir

Les opinions expressades en aquest comunicat de premsa pertanyen exclusivament a aquesta Comissió. L'opinió oficial del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona l'expressa la Junta de Govern de l'ICAB d'aquesta corporació a través dels comunicats signats pel Departament de Comunicació.

el sistema de govern a protegir a l'ordre públic. No tractant-se del mateix delictes, esdevé totalment improcedent el dibuix que en fa la denúncia, prenent com a model la jurisprudència del Tribunal Suprem de 1980 referit a aquell article derogat. L'actual delictes de sedició no és una "rebelión en pequeño".

3er. I finalment ha calgut vulnerar l'article 65.1.a de la Llei Orgànica del Poder Judicial per a conferir la competència a l'Audiència Nacional en base a un article que era vigent en el moment d'aprovar la LOPJ però que ha estat derogat. La inconsistència de l'argument implícit de que el legislador va oblidar actualitzar el redactat de l'article que atribueix la competència a l'Audiència Nacional d'acord amb el nou Codi Penal és palmària, atès que aquesta Llei ha estat modificada en 42 ocasions, lògicament a través de lleis orgàniques; 21 vegades en els darrers 10 anys i 4 vegades s'ha modificat l'article 65, una d'elles l'apartat 1.b.

Les manifestacions dels dies 20 i 21 de setembre es van produir en legítim exercici del dret de protesta emparat pels drets fonamentals d'expressió, manifestació, reunió i participació política, en els quals no es va produir violència, en cap de les possibles consideracions jurídiques del terme, més enllà dels danys soferts pels vehicles de la Guàrdia Civil, que aquests van deixar aparcats davant de la seu de la Conselleria d'Economia sense custòdia, mentre feien un escorcoll que va durar diverses hores, ni van impedir el compliment de cap resolució judicial, constant que es van practicar totes aquelles que comptaven amb ordre judicial.

Per qualificar jurídicament el fets denunciats, més enllà d'aspectes puntuals i anecdòtics que no conformarien en cap cas un delictes plurisubjectiu com el de sedició, hem d'estar a la doctrina del Tribunal Constitucional, que s'aplica de manera continuada des de fa més de 20 anys (entre d'altres STCs 105/1990 i 85/1992), referida a la llibertat d'expressió: "*los límites permisibles de la crítica son más amplios si esta se refiere a personas que por dedicarse a actividades públicas están expuestas a un más riguroso control de sus actividades y manifestaciones(...) pues precisamente en un sistema inspirado en los valores democráticos, la sujeción a esa crítica de carácter público es inseparable de todo cargo de relevancia pública*", per tant les simples molèsties i incomoditats que puguin haver causat les protestes al funcionaris que efectivament van executar les resolucions judicials, no constitueixen cap infracció penal.

Les opinions expressades en aquest comunicat de premsa pertanyen exclusivament a aquesta Comissió. L'opinió oficial del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona l'expressa la Junta de Govern de l'ICAB d'aquesta corporació a través dels comunicats signats pel Departament de Comunicació.

És constant la Jurisprudència en considerar que els límits al dret de reunió estan fixats en l'alteració de l'ordre públic i el perill per a les persones o béns i no pas en la finalitat o contingut polític de la protesta. En cap cas els fets del dia 20 van sobrepassar aquell límit i menys d'una forma tan rellevant com per aplicar la forma més qualificada i específica dels delictes contra l'ordre públic.

Barcelona 24 de setembre de 2017

La Comissió que emet aquest document és una comissió de persones col·legiades del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona. Els objectius de la [Comissió de Defensa dels Drets de la Persona i del Lliure Exercici de l'Advocacia](#) són principalment:

- Vetllar perquè siguin respectats els drets de la persona, tan individuals com col·lectius, i acomplides les normes i disposicions estatals i internacionals existents per a la garantia i protecció d'aquests drets, mitjançant la utilització dels mitjans de comunicació social, promoció de campanyes i actes públics, elaboració de propostes i suggeriments de modificació de la legislació vigent adreçades als poders públics i a l'opinió, i l'adopció de totes aquelles mesures pertinents en defensa de l'efectivitat dels drets humans.
- Vetllar per garantir el lliure exercici de l'advocacia en les seves relacions amb els organismes públics i l'administració de justícia.
- Impulsar els contactes amb col·lectius o associacions d'advocats d'altres àmbits territorials per tal de coordinar en l'àmbit internacional les actuacions destinades a la defensa i promoció dels esmentats drets, amb especial atenció al dret de defensa.